

діяльності у замкненій системі: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2008 р. № 922 № 922. URL: www.kmu.gov.ua.

6. Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортування та використанні ГМО: Закон України Ст. 484.

7. Даценко Л.Є. Правові аспекти біологічної безпеки при поводженні з генетично-модифікованими організмами. *Екологічна безпека*. 2008. № 3-4. С. 110-114.

АНАЛІЗ ПОЖИВНОЇ ТА ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЦІННОСТІ ВОЛОГИХ КОРМІВ ДЛЯ КОТІВ

Макаренко В.

студент-магістрант 5 курсу спеціальності 212
Одеський державний аграрний університет, м. Одеса

Півень О.

к.в.н., доцент,

e-mail: olhapiven@gmail.com

Актуальність проблеми. На думку вітчизняних вчених, гармонізація системи контролю показників безпечності та якості кормів для тварин вітчизняного виробництва та імпортованих в Україну відповідно до європейських та міжнародних вимог допоможе забезпечити надійний захист здоров'я тварин та людей, посилити засади ринкових інститутів та підвищити спроможність української економіки витримувати конкурентний тиск в умовах глобалізації світової економіки [1]. Літературні дані свідчать, що європейський ринок кормів становить 22 млрд доларів в рік, а ринок кормів для домашніх тварин в Україні – близько 100 млн доларів в рік. Лідерами є такі компанії як Mars (PedigreePetfoods, RoualCannin, Nutro) – 50 % ринку і Nestle (Carnation, SpillersPetfoods, RalstonPurina) – 15 %. У загальному об'ємі продажу близько 70 % займають корми для котів [2]. Існують повідомлення, що 98,3 % українського ринку кормів для собак і котів представлено закордонними виробниками [3].

Під час вибору раціону для котів слід враховувати спосіб життя, вік, стать, стан здоров'я тварини. Так, спеціалісти зазначають, що вологі корми здатні забезпечувати тварин додатковою кількістю води. Окрім того, доведено, що котам більше подобаються запах і смак саме вологих кормів, адже вони є більш ароматними та ніжними при пережовуванні [4]. Вологі корми для домашніх тварин також характеризуються високою перетравністю та є безпечними з мікробіологічної точки зору [5]. Проте, корми для непродуктивних тварин мають відповідати вимогам якості та безпечності. Досвід використання імпортованих кормів доводить, що високоякісний корм дорогий для більшості споживачів, а дешевий, дуже часто, є низькоякісним [6].

Дослідження вітчизняних вчених вказують, що проблема якості кормів на українському ринку є актуальною. Значний вплив на якість кормів чинять консерванти та антиоксиданти, які використовуються з метою подовження термінів зберігання. Часто з цією метою використовують токоферолі, лимонну кислоту, вітаміни Е та С, витяжки з трав, ВНА, ВНТ, етоксіквін, пропілгалат, пропіленгліколь, термокс, сорбат калія тощо [7]. Окремі дослідження вказують на присутність у кормах для непродуктивних тварин ГМО [8].

Виходячи із вищезазначеного, метою наших досліджень було проаналізувати та порівняти склад найбільш вживаних вологих кормів для котів.

Матеріали і методи досліджень. Дослідження проводили на базі лабораторії кафедри ветеринарної гігієни, санітарії і експертизи Одеського державного аграрного університету. Проводили аналіз складу п'яти зразків вологого корму для котів (у пакетах по 100 г): 1 зразок – Мяу (виробник ТЗОВ «Кормотех», Україна – економ-клас); 2 зразок – Club 4 Paws (виробник ТЗОВ «Кормотех», Україна, преміум-клас); 3 зразок – Optimeal (виробник виробник ТЗОВ «Кормотех», Україна, супер-преміум); 4 зразок – Friskies (виробник Purina, Польща, преміум-клас); 5 зразок – Felix (виробник Purina, Угорщина, преміум-клас); Аналізу підлягала інформація, наведена на маркуванні.

Результати досліджень. У ході проведеного нами аналізу поживної та енергетичної цінності найбільш популярних видів вологих кормів для котів встановлено, що найменшим вмістом вологи характеризувався 1-й зразок – Optimeal (клас супер-преміум) – 76 %. Окрім того, цей зразок характеризувався найбільшим вмістом сирого білку – 12 % та найменшим вмістом сирої золи – 1,5 %.

Вміст вологи у 1, 2 та 5-у зразках був однаковим і становив 82 %. Найвищим вмістом вологи характеризувався 4-й зразок – 84 %.

Треба відмітити, що вміст сирої клітковини у 1, 2, 3-й пробах був однаковим – 0,3 %, хоча корми відносяться до різних класів. У 4 та 5-й пробах вміст сирої клітковини був значно меншим і становив відповідно 0,07 та 0,05 %, що на 23,3 та 16,7 % менше за показники перших трьох зразків вітчизняного виробництва.

Найменшим вмістом сирого білку характеризувався 4-й зразок – 6,5 %, а найбільшим – 3-й зразок – 12 %. У 1, 2, та 5-у зразках даний показник становив відповідно 7; 8,5 та 11,5 %.

Найбільш жирним виявився 2-й зразок, адже у ньому містилося 5 % сирого жиру. У 1-у та 3-у зразках вміст сирого жиру дорівнював відповідно 4,5 та 4 %, а у 4-й та 5-й зразки виявилися найменш жирними – у них відсоток сирого жиру дорівнював відповідно 2,1 та 2,5 %.

Вміст сирої золи у всіх зразках був приблизно однаковим і знаходився у межах 1,5–2,5 % (найменшим показник виявився у 3-у зразку).

При оцінці енергетичної цінності, яка наведена на маркуванні, встановлено, що найбільш калорійним виявився зразок супер-преміум класу вітчизняного виробника Optimeal – проба 3 – 106,13 ккал. У той же час, 4 та 5-й зразки виявилися найменш калорійними – відповідно 66 та 67 ккал/100 г. Калорійність перших двох зразків дорівнювала відповідно 76,75 та 83,04 ккал/100 г.

Висновки. Вологі корми сприймаються тваринами краще, ніж сухі, завдяки краще вираженим смаковим властивостям, легшій засвоюваності. Важливе значення під час вибору корму для тварини відіграє урахування способу життя домашнього улюбленця, його вікових та фізіологічних особливостей. Часто на вибір корму впливає ціновий фактор. Із найбільш поширених вологих кормів для котів зразки вітчизняного виробництва, за поживною та енергетичною цінністю, не поступаються закордонним. Так, зразки вітчизняного виробництва характеризуються високою енергетичною цінністю (в межах 76,75–106,13 ккал/100 г), достатньо високим вмістом сирого білку – 7–12 %) та сирого жиру (4–5 %). Проте, на поживну та енергетичну цінність корму впливає і його клас.

Література

1. Остапюк М. П., Меженська Н. А., Якубчак О. М. Система контролю за якістю та безпечністю кормів, кормових добавок і преміксів в Україні. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Сер.: Ветеринарна медицина, якість і безпека продукції тваринництва. 2013. №. 188 (3). С. 105–111.
2. Єгоров Б. В., Бордун Т. В. Науково-практичні основи виробництва вологих комбікормів для домашніх тварин. Зернові продукти і комбікорми. 2012. №. 4. С. 37–40.
3. Хімич М. С., Білошицька І. І. Аналіз вітчизняного ринку кормів для непродуктивних тварин (собак та кішок). Scientific Messenger of LNU of Veterinary Medicine and Biotechnologies. Series: Veterinary Sciences. 2015. Т. 17. №. 1. С. 302–307.
4. Годування та харчові потреби дорослого кота. URL: <https://www.purina.ua/cats/health-and-nutrition/daily-feeding-guide/feeding-your-adult-cat>
5. Єгоров Б. В., Бордун Т. В. Біологічна оцінка вологих комбікормів для домашніх тварин. Наукові праці Одеської національної академії харчових технологій. 2010. №. 38 (1). С. 19–22.
6. Єгоров Б. В., Бордун Т. В. Розробка технології виробництва вологих комбікормів для домашніх тварин–кішок. Наукові праці Одеської національної академії харчових технологій. 2009. №. 36 (1). С. 38–43.
7. Білошицька І. І., Тарасенко Л. О. Роль консервантів та антиоксидантів у сухих кормах для кішок та собак. Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені СЗ Гжицького. Серія: Ветеринарні науки. 2016. №. 18, № 1 (2). С. 168–172.

8. Коцюмбас І. Я., Кушнір Г. В., Левицький Т. Р. Визначення генетично модифікованих організмів в рослинній сировині та кормах для тварин. Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені СЗ Гжицького. 2011. Т. 13. №. 4-2 (50).

ELISA-ТЕСТ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ТА СУЧАСНИЙ МЕТОД ІМУНОДІАГНОСТИКИ ТРАНСКОРДОННИХ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ ПТИЦІ

Малиновська А.

здобувач вищої освіти ступеня доктор філософії кафедри інфекційної патології, гігієни, санітарії та біобезпеки

Передера С.

к.вет.н., доцент, професор ПДАА

Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава

annamalynovskaya@ukr.net

Актуальність проблеми. На сьогоднішній день актуальним питанням для науковців, практикуючих лікарів ветеринарної медицини, а також господарств є поширення інфекційних хвороб серед різних видів домашньої птиці. Оскільки дана проблема становить загрозу як для економічних показників птахівництва, так і для епізоотологічної ситуації в цілому, то своєчасна діагностика інфекційної патології є вирішальною ланкою для боротьби та стабілізації продуктивності галузі. ELISA-тест характеризується високою чутливістю та точністю, порівняно низькою собівартістю, досить швидким виконанням аналізу, що робить його ефективним методом імунодіагностики.

Мета дослідження. ELISA-тест та його використання у лабораторній діагностиці інфекційних хвороб птиці.

Завданням дослідження було визначення області застосування ELISA-тесту при діагностиці інфекційних хвороб домашньої птиці.

Матеріали і методи досліджень. Матеріалом дослідження були результати моніторингу літературних джерел та актуального ринку тест-систем даної групи.

Результати досліджень. Найбільш досконалий і поширений на сьогодні є метод імуноферментного аналізу, пов'язаний з використанням подвійних моноклональних антитіл, — метод плашкового твердофазного імуноферментного аналізу — ELISA (Enzyme Linked Immunosorbent Assay). Він базується на імунологічній реакції антигену з відповідним антитілом з утворенням комплексу антиген — антитіло, для виявлення якого використовують кон'югати антигену, антитіла або обидва компоненти цієї реакції з ферментами. Індикатором реакції є здатність ензимів викликати